Justyna Jarząbek, Trudno mi się przyznać

Wiem, że jestem jedną z tych, co nie boją się żyć.
Gdy dzień zmienia się w ciemna noc,
Nie przestraszy mnie nic.
Wiem, że lubię sama być,
Trwonić tak cenny czas.
Choć nic się nie dzieje
To dobrze mi jest z tym...
I trudno mi się przyznać że to wszystko nagle traci sens, gdy Ciebie nie ma.
Na głos nie wypowiem że tęskniłam gdy nie było Cię,
trochę za długo...
I trudno mi się przyznać że to wszystko nagle traci sens, gdy Ciebie nie ma.
Na głos nie wypowiem że tęskniłam gdy nie było Cię,
trochę za długo...
Wiem, że rade sobie dam, nie potrzebny mi nikt.
Nie musze tłumaczyć się, że znów nie robię nic.
Wiem, że mogę sobie żyć jakby nie istniał świat.
Wiem też, że dla Ciebie to oddałabym....
I trudno mi się przyznać
że to wszystko nagle traci sens,
gdy Ciebie nie ma.
Na głos nie wypowiem
że tęskniłam gdy nie było Cię,
trochę za długo...
I trudno mi się przyznać
że to wszystko nagle traci sens,
gdy Ciebie nie ma.
Na głos nie wypowiem że tęskniłam gdy nie było Cię,
trochę za długo...
I trudno mi się przyznać
że to wszystko nagle traci sens,
gdy Ciebie nie ma.
Na głos nie wypowiem że tęskniłam
gdy nie było Cię, trochę za długo...